

UZASADNIENIE

Sąd odwoławczy nie podzielił podniesionego w apelacji obrońcy oskarżonego zarzutu rażącej niewspółmierności wymierzonej kary. Obrońca, koncentrując się na uwypukleniu okoliczności działających na korzyść oskarżonego, pomija istnienie i charakter tych o wymowie przeciwnej. Tymczasem są na tyle obciążające, że wymierzenie kary jakiegokolwiek innej, aniżeli ta wskazana w zaskarżonym wyroku, raziłaby łagodnością. Uwzględnić należało przede wszystkim uprzednią, wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa tożsame oraz odpowiedzialność w ramach recydywy, o jakiej mowa w art. 64 § 1 kk. Pozwala to wysnuć wniosek, że przywoływana w apelacji prognoza poprawy dotychczasowego trybu życia przez oskarżonego rozmija się z jego rzeczywistym zachowaniem na wolności. Przypomnieć też należy, iż czyn z art. 286 § 1 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat, a uwzględniając działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, górna granica ustawowego zagrożenia tą karą wzrastała do lat 12. Oznacza to, iż mimo tak ważkich okoliczności obciążających oskarżonego, wymierzono mu karę w rozmiarze równym dolnemu progowi ustawowego zagrożenia. W świetle opisanych wyżej okoliczności nie ma podstaw do jakiegokolwiek dalszego jej łagodzenia, zwłaszcza poprzez orzeczenie kary rodzajowo łagodniejszej.